

Text íntegre

Llei d'accés a la informació en matèria de medi ambient

EXPOSICIÓ DE MOTIUS: La Directiva 90/313/CEE, del Consell, de 7 de juny de 1990, sobre llibertat d'accés a la informació en matèria de medi ambient, imposa als estats membres l'obligació d'establir les disposicions necessàries per reconèixer el dret de qualsevol persona física o jurídica a accedir a la informació sobre medi ambient que estigui en poder de les administracions públiques sense que per a això sigui obligatori provar un interès determinat, fixant un termini màxim de dos mesos per concedir la informació sol·licitada i tot establint els supòsits que aquesta informació pot ser denegada.

En l'ordenament intern espanyol, la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, ja reconeix en el seu article 35 el dret dels ciutadans a l'accés als registres i arxius de les administracions públiques en els termes prevists en la Constitució i en aquesta o altres lleis, tot regulant aquest dret amb caràcter general en el seu article 37 de la Llei 30/1992, sense perjudici de les disposicions específiques que regeixin l'accés a determinats arxius, i establint els supòsits en els quals no podrà exercitar-se, si bé tal dret d'accés i les causes per les quals es pot denegar el seu exercici queden limitats als registres i als documents que, formant part d'un expedient, obren en els arxius administratius, sempre que tals expedients corresponguin a procediments acabats en la data de la sol·licitud.

D'altra banda, la citada Llei, en atribuir aquest dret als ciutadans, reconeix únicament el seu exercici als nacionals espanyols; finalment, en establir al seu article 42.2 que el termini màxim de resolució serà de tres mesos quan la norma de procediment no fixi terminis, limita igualment el terme que la Directiva imposa als estats membres per a l'efectivitat o denegació de l'accés a la informació en matèria ambiental. La Llei estableix que la falta de resolució expressa de les sol·licituds d'informació sobre el medi ambient tindrà efecte desestimatori, tot tenint en compte que en aquests casos la realització efectiva del dret no s'obté amb l'acte presumpte estimatori, sinó amb el lliurament de la documentació sol·licitada, i això sense perjudici del deure l'Administració de resoldre en tot cas les sol·licituds formulades i del dret dels sol·licitants a acudir directament a la via jurisdiccional, donat que les resolucions en aquesta matèria, expresses o presumptes, esgoten la via administrativa.

Per consegüent, la regulació que del citat dret d'accés a la informació continguda en els arxius i registres administratius efectua la referida Llei 30/1992, és més restrictiva que la que s'estableix en la Directiva 90/313/CEE, per la qual cosa resulta necessari aprovar una llei per incorporar les normes de la citada Directiva que no són coincidents amb la regulació del dret intern. Aquesta Llei, en conseqüència, té per objecte la incorporació al dret espanyol d'aquelles normes de la Directiva 90/313/CEE no contingudes en la Llei 30/1992, de forma que es garanteixi la llibertat d'accés a la informació en matèria de medi ambient, així com la difusió d'aquesta informació. En el procediment d'elaboració de la present disposició

han emès dictàmens el Consell Assessor de Medi Ambient i el Consell d'Estat. El text de la llei està d'acord amb el dictamen del suprem òrgan consultiu del Govern.

Article 1. Dret d'accés a la informació sobre el medi ambient.

Totes les persones, físiques o jurídiques, nacionals d'un dels estats que integren l'Espai Econòmic Europeu o que tinguin el seu domicili en un d'ells, tenen dret a accedir a la informació ambiental que estigui en poder de les admi-

nistracions públiques competents, sense obligació d'acreditar un interès determinat i amb garantia, en tot cas, de confidencialitat sobre la seva identitat. El mateix dret es reconeix a les persones no compreses en el paràgraf anterior, sempre que siguin nacionals d'estats que, al seu torn, atorguin als espanyols dret a accedir a la informació ambiental que posseïxin.

Article 2. Àmbit d'aplicació.

1. Als efectes determinats en l'article anterior, queda comprès en el dret d'accés a la informació sobre el medi ambient tota informació disponible per les administracions públiques sota qualsevol forma d'expressió i en tot tipus de suport material, referida: A l'estat de les aigües, l'aire, el sòl i les terres, la fauna, la flora i els espais naturals, incloses les seves interaccions recíproques, així com a les activitats i mesures que hagin afectat o puguin afectar l'estat d'aquests elements del medi ambient. Als plans o programes de gestió del medi ambient i a les actuacions o mesures de protecció ambiental.
2. Per administracions públiques, s'entenen les relacionades amb l'article 2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. Els empresaris, individuals o socials, que gestionin serveis

públics relacionats amb el medi ambient sota qualsevol de les modalitats establertes en la legislació de contractes de les administracions públiques, estan obligats a facilitar la informació relativa al medi ambient que l'Administració pública titular del servei els sol·liciti, perquè aquesta pugui complir amb les obligacions determinades en aquesta llei.

Article 3. Denegació de la informació.

1. Les administracions públiques podran denegar la informació sobre medi ambient quan afecti els següents expedients: Els que continguin informació sobre les actuacions del Govern de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les entitats locals, en l'exercici de les seves competències no subjectes a dret administratiu. Els tramitats per a la investigació dels delictes quan pogués posar-se en perill la protecció dels drets i llibertats de tercers o les necessitats de les investigacions que s'estiguin realitzant. Els relatius a les matèries protegides pel secret comercial o industrial. Pel que es refereix a les dades sobre emissions o abocaments, volum o composició de matèries primeres o combustibles utilitzats i a la producció o gestió de residus tòxics i perillosos, només podrà aplicar-se aquesta causa de denegació d'informació mediambiental quan la vinculació d'aquestes dades amb el secret comercial o industrial estigui regulada en una norma amb rang de llei. Els que continguin informació que afecti la defensa nacional, la seguretat de l'Estat o les relacions internacionals. Aquells el contingut dels quals es refereixi a algun procediment judicial o administratiu sancionador, tant els ja tramitats com els que en l'actualitat estiguin en tramitació. Es consideren incloses en aquest apartat les diligències o actuacions prèvies o de caràcter preliminar que es trobin en curs. Els emparats en el secret de la propietat intel·lectual. Els que afectin la confidencialitat de dades i d'expedients personals. Les dades proporcionades per un tercer sense que el mateix estigui obligat jurídicament a facilitar-los. Els que amb la seva divulgació poguessin perjudicar els elements del medi ambient que es refereixen les dades sol·licitades.
2. No obstant això, les administracions públiques facilitaran la informació ambiental que sigui possible separar de la relacionada amb els assumptes assenyalats en l'apartat 1.
3. Així mateix, les administracions públiques podran denegar una sol·licitud d'accés a la informació sobre medi ambient quan afecti documents o dades inacabats, es refereixi a comunicacions o deliberacions internes de les administracions públiques, sigui manifestament abusiva o estigui formulada de tal manera que per la generalitat de la petició no sigui possible determinar l'objecte del sol·licitat.

Article 4. Resolució de les sol·licituds.

1. Les administracions públiques hauran de notificar les resolucions relatives a les sol·licituds d'informació sobre el medi ambient en el termini màxim de dos mesos, a partir de la data que aquelles hagin tengut entrada en qualsevol dels registres de l'òrgan administratiu competent.
2. Seran motivades, amb succinta referència de fets i fonaments de dret, les resolucions administratives que deneguin totalment o parcialment la informació sol·licitada.
3. Les citades resolucions podran ser objecte de recurs en els termes prevists en el títol VII de la Llei 30/

1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 5. Suport material de la informació.

1. Les administracions públiques subministraran la informació sobre medi ambient que els hagi estat requerida en el suport material disponible que el sol·licitant hagi elegit.
2. El subministrament de la informació en matèria de medi ambient donarà lloc, si escau, al pagament de les contraprestacions econòmiques que puguin establir-se, sense que les quantitats a satisfer puguin excedir d'un cost raonable, d'acord amb el previst en la corresponent normativa sobre taxes i preus públics.

Article 6. Difusió periòdica d'informació ambiental.

1. Les administracions públiques publicaran informació de caràcter general sobre l'estat del medi ambient de forma periòdica, que tindrà caràcter anual en el cas de l'Administració General de l'Estat. La difusió d'aquesta informació es referirà als extrems compresos en l'apartat 1 de l'article 2 d'aquesta Llei que afectin l'Administració respectiva i no tindrà més limitacions que les assenyalades en l'apartat 1 de l'article 3. Les entitats de dret públic facilitaran les dades ambientals de què disposin les administracions públiques de les quals depenguin, a l'efecte que aquestes puguin complir amb el disposat en el paràgraf anterior.
2. Les administracions públiques publicaran la informació periòdica, de caràcter estadístic i agrupada per matèries, sobre les sol·licituds d'informació mediambiental rebudes en els seus respectius àmbits de competència i, en general, sobre l'experiència adquirida en l'aplicació d'aquesta Llei, tot garantint en tot cas la confidencialitat dels sol·licitants.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA ÚNICA. A més de l'indicat en l'apartat 1 de l'article 6, i a l'efecte de complir amb el deure de subministrament d'informació a la Unió Europea, derivat de les obligacions establertes en la normativa comunitària, les administracions públiques remetran al Ministeri d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient un informe amb l'experiència adquirida en els seus respectius àmbits de competència fins el final de l'any 1996.

DISPOSICIÓ FINAL PRIMERA. Aplicació supletòria. En tot el no establert en aquesta llei serà d'aplicació el disposat en la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

DISPOSICIÓ FINAL SEGONA. Fonament constitucional. Els articles 1 i 2 d'aquesta llei tenen caràcter de legislació bàsica d'acord amb l'article 149.1.23 de la Constitució.

DISPOSICIÓ FINAL TERCERA. Autorització de desenvolupament. S'autoritza el Govern a dictar quantes disposicions siguin necessàries per a l'execució i desenvolupament de l'establert en aquesta llei.

DISPOSICIÓ FINAL QUARTA. Entrada en vigor. Aquesta llei entrarà en vigor l'endemà al de la seva publicació en el Butlletí Oficial de l'Estat. Per tant, comandament a tots els espanyols, particulars i autoritats que guardin i facin guardar aquesta llei.

Madrid, 12 de desembre de 1995.

Juan Carlos R.

El President del Govern, Felipe González Márquez.